č.j. 30 Nt 1854/2024 - 18

Usnesení

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 31. července 2024 **t a k t o:**

Podle § 283 písm. d) tr.ř. za použití ustanovení § 278 odst. 1 tr.ř. se návrh **odsouzeného**

Rastislava R.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Valdice,

na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 33 T 2/2019,

z a m í t á.

Odůvodnění

I.

1. Odsouzený Rastislav R. byl rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 11.3.2020, **č.j. 33 T 2/2019-1156**, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 9.6.2020, **č.j. 4 To 20/2020-1230**, uznán vinným, společně s pravomocně odsouzenou Věrou R., ze spáchání pokusu zločinu vraždy podle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1, 3 písm. c), i) tr. zákoníku. Za tento pokus zločinu vraždy a sbíhající se přečin podvodu podle § 209 odst. 1 tr. zákoníku, pro který byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Karviné ze dne 9.11.2018, č.j. 10 T 51/2018-112, který nabyl právní moci dne 25.1.2019, byl podle § 140 odst. 2 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku odsouzen k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 16 let. Pro výkon trestu byl zařazen podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 9.11.2018, č.j. 10 T 51/2018-112. Podle § 228 odst. 1 tr.ř. byl společně s Věrou R. zavázán k povinnosti, aby společně a nerozdílně zaplatili na náhradě škody poškozené Revírní bratrské pokladně, zdravotní pojišťovně, částku ve výši 266.519 Kč, a na náhradě nemajetkové újmy poškozenému K. R., nar. xxx, částku ve výši 419.076,91 Kč.

2. Nejvyšší soud usnesením ze dne 25.11.2020, **č.j. 4 Tdo 1160/2020-1382**, podle § 265i odst. 1 písm. e) tr.ř. dovolání odsouzeného odmítl (podle § 265i odst. 1 písm. b) tr.ř. bylo odmítnuto dovolání odsouzené Věry R.). Ministerstvo spravedlnosti odmítlo podnět k podání stížnosti pro porušení zákona (viz č.l. 1467).

3. Odsouzený Rastislav R. podal dne 30.8.2023 návrh na povolení obnovy řízení, o němž Krajský soud v Ostravě rozhodl usnesením ze dne 9.11.2023, **č.j. 30 Nt 1861/2023-16**, tak,

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

že návrh na povolení obnovy řízení podle § 283 písm. d) tr.ř. zamítl, neboť neshledal důvody obnovy řízení podle § 278 tr.ř. Stížnost, kterou odsouzený proti tomuto rozhodnutí podal, byla usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 13.12.2023, **č.j. 6 To 60/2023-26**, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr.ř. zamítnuta.

II.

4. Odsouzený Rastislav R. podal, v pořadí druhý, návrh na povolení obnovy řízení dne 16.4.2024, který písemně odůvodnil. Uvedl v něm zejména, že začne konečně mluvit, jak to bylo doopravdy, a že je ve výkonu trestu úplně nevinně. Jeho manželka, spoluodsouzená Věra R., doposud nebyla vyslechnuta ani v přípravném řízení, a má za to, že by mohla konečně začít mluvit. Ve věci se podle něj objevily důkazy a skutečnosti soudu dříve neznámé, které by mohly samy o sobě či ve spojení se skutečnostmi již dříve soudu známými odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, zejména za situace, kdy nezl. K. R. je údajně bez jakýchkoliv zdravotních následků či postižení. Celou dobu se snažil svou manželku chránit, ale teď ví, že udělal hroznou chybu, že to vzal na sebe. Rovněž namítl nesprávné šetření své osoby ze strany znalců, chtěl by, aby bylo znalecky prověřeno, jaké měl předpoklady v listopadu 2017 zabránit zhoršení zdravotního stavu nezl. K. (viz č.l. 1-2).

5. Návrh na povolení obnovy řízení byl písemně zdůvodněn také ustanoveným obhájcem, v němž obhájce uvedl, že obviněný navrhuje k důkazu dopis své manželky, který má prokázat jeho nevinu, k dopisu navrhuje výslech manželky Věry R. Dále navrhuje znalecký posudek z oboru psychologie a psychiatrie, který by měl být vypracován na osobu jeho manželky. K věci se opětovně vyjádří a vše vysvětlí, včetně sdělení nových důkazů a skutečností. Nesouhlasí s právní kvalifikací, pro kterou byl odsouzen, ani s posouzením svého duševního stavu v době předmětného skutku, který žádá opětovně hodnotit a zkoumat. Zároveň navrhuje výslech MUDr. Ludmily K., která by měla objasnit zdravotní stav manželky a jeho vliv na péči o syna v době provedeného skutku, a MUDr. K., která by měla zodpovědět otázky ohledně zdravotního stavu syna (viz č.l. 12).

6. U veřejného zasedání konaného dne 31.7.2024 odsouzený na svém návrhu setrval a uvedl zejména, že se 14.11.2017 vrátil po 7 dnech do své domácnosti (uvedenou dobu pobýval u své tehdejší milenky Andrei S.), N. si hrál v obývacím pokoji, K. spinkal a manželka ležela v obývacím pokoji a stěžovala si, že se nemůže hýbat. Převoz do nemocnice odmítla. Šel nachystat mléko K. a viděl, že k domu přichází sociální pracovnice paní H., kterou společně s další sociální pracovnicí S. pustil do bytu. Viděl, že K. na podněty paní H. nereaguje a poté, co tato nezletilého K. rozbalila, viděl, že je silně opruzený, pokálený, počůraný a neumytý. Sociální pracovnice zavolala RZS a on společně s nimi jel s nezletilým do nemocnice s poliklinikou v Karviné-Ráji, odkud byl nezletilý převezen do FN Ostrava.
Než odešel z domácnosti ke své milence, tak se mu nezletilý K. jevil normálně, nepozoroval na něm žádné zdravotní problémy. Také doplnil, že nezletilý není jeho synem, neboť rok před jeho narozením neměl se svou manželkou žádný sex.

7. K navrhovaným důkazům uvedl, že dopis od manželky, který obsahuje její doznání, že dva dny nedala nezletilému K. najíst a ani se o něj nestarala, protože se nemohla hýbat, měla teploty, nenašel. Nový znalecký posudek, který by měl vyšetřit osobu manželky navrhl z důvodu, že podle něj je jeho manželka sociopat. Dále je v původním posudku napsáno, že manželka je na něm závislá, což není pravda, proto žádá, aby znalecký posudek byl vypracován znovu, aby se v něm udělala pořádná revize. Výslech lékařky MUDr. K., gynekoložky jeho manželky, by měl objasnit, zda a jak konkrétně může pervitin, který užívá v těhotenství žena ovlivnit její chování, a jak může braní pervitinu ublížit takové ženě a

plodu. K závěru, že jeho manželka brala pervitin jej přivedla skutečnost, že si začala psát s jeho spoluodsouzeným, který je poživatelem pervitinu, a také, že od dalších spoluodsouzených zjistil, jaké je chování člověka pod vlivem drog a dospěl k závěru, že tyto příznaky jeho manželka měla. Dětská lékařka MUDr. K. by se měla vyjádřit ke stavu nezletilého a k tomu, zda nemohlo dojít k situaci, že nezletilý odmítal umělou stravu, protože stále chtěl normální mléko. Také by se měla vyjádřit k tomu, že, když navštívil druhý den po narození nezletilého v porodnici, byl celý fialový, a také k tomu, zda obžalovaná na něj nemohla přenést drogu. Také by měla stvrdit skutečnost, že odsouzená zanedbala nejenom lékařskou péči a povinné očkování (týkající se nezl. N.), ale také rodičovskou péči nezletilého.

8. Státní zástupkyně u veřejného zasedání navrhla, aby byl návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení zamítnut z důvodu, že odsouzený v podstatě nepochopil, co je mu kladeno za vinu, v čem spočívá jeho zavinění. Většinou jím vznesených argumentů se již soudy v minulosti zabývaly a tyto byly jasně zargumentovány. Dedukce odsouzeného o tom, že jeho manželka užívala pervitin je nepodložená a nedohledatelná, a stejně jako jeho tvrzení o tom, že není biologickým otcem nezl. K., nemůže zvrátit pravomocné rozhodnutí soudu. Podle ní nebyly předloženy žádné nové skutečnosti, které by mohly zvrátit původní rozhodnutí o vině a trestu.

9. Obhájce odsouzeného u veřejného zasedání navrhl, aby návrhu odsouzeného na povolení obnovy řízení bylo vyhověno. Odkázal zejména na tvrzení učiněná odsouzeným s tím, že ten nesouhlasí se skutkovými zjištěními ani právní kvalifikací odsuzujícího rozsudku, a bojuje proti nim i tímto způsobem. Navrhovanými důkazy, zejména dopisem odsouzené a její výpovědí, měly být objasněny nové skutečnosti.

10. Odsouzený u veřejného zasedání navrhl, aby soud zvážil všechny okolnosti, trvá na tom, že se vytýkaného jednání nedopustil. Celý rok od poslední obnovy pátral po konkrétním motivu, protože má za to, že poškozeným měl být on, protože hlavním motivem byla žárlivost. Manželce začal být nevěrný, vystřídal spoustu milenek než skončil u Andrei S. a manželka mu vyčítala, že nechodí domů z práce a fláká se, taková manželská idylka. Říkal jí, že to s ní nezvládá, že se nestará o dítě (tehdy o N.), podle něj chtěla manželka ublížit jemu, ne dítěti. Kdyby byla tady, tak by jí řekl, že měla raději zabít jeho a neubližovat malému miminku.

III.

11. Úvodem je nutno uvést, že účelem institutu povolení obnovy řízení je odstranění nedostatků ve skutkových zjištěních některých pravomocných rozhodnutí, nikoli zjišťování správnosti původního rozhodnutí, a to za podmínky, že vyjdou najevo **skutečnosti nebo důkazy soudu dříve neznámé**, které by samy o sobě nebo ve spojení se skutečnostmi a důkazy známými už dříve mohly mimo jiné odůvodnit jiné rozhodnutí o vině, anebo vzhledem k nimž by původně uložený trest byl ve zřejmém nepoměru k povaze a závažnosti trestného činu nebo poměrům pachatele nebo uložený trest by byl ve zřejmém rozporu s účelem trestu **(§ 278 odst. 1 tr.ř.).**

12. Soud u veřejného zasedání konaného ohledně návrhu na povolení obnovy řízení podaného odsouzeným zamítl návrhy na provedení dokazování výslechem manželky odsouzeného Věry R., znaleckým posudkem na vyšetření jejího duševního stavu, výslechy svědků

MUDr. K. a MUDr. K., přičemž další návrhy na doplnění dokazování nebyly podány, a to z následujících důvodů:

13. K provedení důkazů výslechem pravomocně odsouzené Věry R. a jejím dopisem, který odsouzený nepředložil (neboť jej nenašel), které měly potvrdit výhradní trestní odpovědnost pravomocně odsouzené, je nutno uvést, že se nejedná o nové tvrzení odsouzeného. Takovouto obhajobu uplatnil odsouzený již v řízení před nalézacím, odvolacím i Nejvyšším soudem (viz zejména body 2 až 8 rozsudku krajského soudu, body 3 až 5 usnesení vrchního soudu, body 8 a 9 usnesení Nejvyššího soudu). Tvrzením odsouzeného o výhradní trestní odpovědnosti pravomocně odsouzené Věry R. se všechny uvedené soudy podrobně zabývaly a své závěry koncipovaly na základě hodnocení provedených důkazů, a také z pohledu zákonných povinností rodičů vyplývajících z ustanovení občanského zákoníku (jak je podrobně rozvedeno zejména pod body 68, 69, 74, 75 rozsudku krajského soudu, body 24, 25, 38 až 44 usnesení vrchního soudu, body 48 a 49 usnesení Nejvyššího soudu). Dospěly k závěru, že trestní odpovědnost za předmětný skutek svědčí také odsouzenému. Krajský a vrchní soud se také podrobně v uvedených bodech zabýval tvrzením odsouzeného, že v domácnosti nepobýval 7 dnů přede dnem 14.11.2017, které odsouzený u veřejného zasedání zopakoval a následně podrobně rozvedl, jak se před příchodem sociálních pracovnic dne 14.11.2017, choval. Ani toto jeho tvrzení tak nejde označit za novou skutečnost.

14. Tvrzení odsouzeného, že odsouzená Věra R. se mu doznala, že o nezletilého poškozeného nepečovala dva dny, kdy jej ani nekrmila, by nemohlo mít na učiněné závěry žádný vliv. Z provedeného dokazování jednoznačně vyplývá, že zdravotní stav nezletilého poškozeného, který vedl až k jeho hospitalizaci, se vyvíjel a zhoršoval v podstatě od propuštění nezletilého poškozeného z porodnice, a závažně gradoval nejméně v době po 2.11.2017 (do dne jeho hospitalizace 14.11.2017) a nemohl vzniknout náhle, v průběhu několika dnů. I těmito skutečnostmi, stejně jako tím, že nezletilý poškozený se narodil jako zdravé, prospívající dítě, a nelze tak přisvědčit tvrzení odsouzeného, že poté, co jej den po narození v porodnici navštívil byl fialový, se soudy opakovaně zabývaly (viz zejména body 53 až 67 rozsudku krajského soudu, body 26 až 38 usnesení vrchního soudu, body 35 až 37 usnesení Nejvyššího soudu). Proto ani za situace, že by odsouzená své „doznání" potvrdila, nelze tuto skutečnost shledat za takovou, která by mohla zvrátit původní rozhodnutí. I z tohoto důvodu shledal soud provedení důkazu výpovědí odsouzené za zcela nadbytečný.

15. Uvedená tvrzení odsouzeného, včetně jím uvedeného motivu, jsou opakováním obhajoby uplatněné jeho osobou v průběhu celého trestního řízení, v rámci které se opakovaně snažil ze spáchání vytýkaného jednání vyvinit a svést veškerá pochybení na svou manželku. Odsouzený opakovaně není schopen připustit, že na jednání, kterého se vůči nezletilému poškozenému dopustil, nese jako jeho rodič vinu. O nezletilé dítě je povinen pečovat každý z rodičů, a právě za situace, kdy jeden z rodičů není schopen z jakýchkoliv důvodů o dítě pečovat, je evidentní, že povinnost druhého o to důrazněji nastupuje. O tom, že odsouzená Věra R. péči o nezletilého poškozeného nezvládala, byl odsouzený telefonicky informován odsouzenou a také dětskou lékařkou nezletilého poškozeného, jak vyplývá z provedeného dokazování. Navíc příznaky nepříznivého zdravotního stavu nezletilého poškozeného, které se stupňovaly, byly laicky poznatelné (viz závěry znalce MUDr. Lumíra Kantora PhD.).

16. Všechny uvedené soudy se v odůvodnění svých rozhodnutí (zejména pod body uvedenými v bodě 11 tohoto rozhodnutí) podrobně také zabývaly tvrzením odsouzeného, že nezletilý poškozený odmítal přijímat stravu. Tvrzení bylo provedeným dokazováním vyvráceno. Proto ani tvrzení odsouzeného, že je podle něj možné, že poškozený novorozenec odmítal přijímat stravu z důvodu, že chtěl mateřské mléko místo mléka umělého (k čemuž se měla fundovaně vyjádřit MUDr. K.), není žádnou novou skutečností.

17. Tvrzení odsouzeného, že odsouzená Věra R. požívala zřejmě v době před spácháním předmětného jednání (odsouzený dobu blíže nespecifikoval) pervitin, je opakováním jeho tvrzení, které učinil v rámci prvého řízení o návrhu na povolení obnovy řízení. Ve vztahu k jeho tvrzení krajský soud tehdy zaujal stanovisko, že toto své tvrzení nebyl odsouzený schopen žádným způsobem doložit a ani dříve se o ničem takovém nezmiňoval (viz bod 8 rozhodnutí krajského soudu). Odsouzený v rámci veřejného zasedání nařízeného ve vztahu k druhému návrhu na povolení obnovy řízení tak přednesl soudu rozpracovanou teorii, na základě čeho dospěl k závěru, že jeho manželka brala pervitin. Ani tato jeho sdělení však nevedou k závěru, že jeho tvrzení je pravdivé. V této souvislosti soud zejména akcentuje závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví odvětví psychiatrie, klinické psychologie znalců MUDr. Michala Hesslera a PhDr. Štěpánka Tůmové (viz č.l. 303-319) z nichž mj zcela konkrétně vyplývá, že odsouzená je zcela prosta návykové problematiky a stíhané jednání nebylo ovlivněno žádnou psychoaktivní látkou. Nepodložené tvrzení odsouzeného (byť sofistikovaně rozvedené) nemůže tyto závěry znalců zvrátit. Pro opětovné znalecké zkoumání duševního stavu odsouzené Věry R. soud neshledal žádné zákonné podmínky.

18. S ohledem na shora uvedené skutečnosti proto soud zamítl návrhy na doplnění dokazování, neboť všemi tvrzenými skutečnostmi, které by z nich měly vyplynout, se soudy v rámci uvedených rozhodnutí opakovaně zabývaly.

19. U veřejného zasedání zmínil odsouzený novou skutečnost, a to, že není biologickým otcem nezletilého poškozeného, protože před jeho narozením neměl se svou manželkou po dobu jednoho roku sex. Ve vztahu k této skutečnosti je nutno uvést, že odsouzenému přes jeho tvrzení svědčí otcovství ve smyslu ustanovení § 775 a následujících zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, přičemž odsouzený je jako biologický otec zapsán v rodném listě nezletilého poškozeného. Navíc prokazatelně, jak konstatovaly soudy všech stupňů, žil v rozhodné době ve společné domácnosti s poškozeným nezletilým. Toto jeho další tvrzení nemůže být novou skutečností, která by mohla zvrátit původní rozhodnutí ve věci.

IV.

20. Ani jedna ze skutečností tvrzených odsouzeným či jím navrhovaných důkazů nesplňuje zákonné podmínky (viz bod 11), za nichž lze obnovu původního řízení povolit. S odsouzeným uvedenými skutečnostmi se již soudy na všech úrovních opakovaně a velmi podrobně zabývaly. Je proto nutno uzavřít, že odsouzený podaným návrhem na povolení obnovy řízení vyjadřuje opětovně svůj nesouhlas se skutkovými zjištěními a právní kvalifikací odsuzujícího rozsudku a nenabízí žádné nové důkazy ani skutečnosti, které by mohly zvrátit původní rozhodnutí ve věci. Subjektivně vnímaná nespokojenost s rozhodnutími soudu není zákonnou podmínkou, pro kterou by bylo možné obnovu řízení povolit. Soudu proto nezbylo nic jiného než návrh odsouzeného na povolení obnovy řízení v trestní věci vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. 33 T 2/2019 podle § 283 písm. d) tr.ř. zamítnout, neboť nejsou dány zákonné podmínky povolení obnovy řízení uvedené v ustanovení § 278 odst. 1 tr.ř.

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možno podat stížnost do tří dnů ode dne oznámení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Ostrava dne 31. července 2024

JUDr. Petra Hajdíková v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Barbora Nováková.